

вилъ за свинете си. За това юпачество на Нѣйковиятъ братъ и до днесъ разказвалъ Лайпцишките жители.

И така, у Хаджи Нича било голѣмо събрание. Хаджи Ничо сѣдѣлъ намрѣждено, като крава, въ кѣошето, а въ това сѣщо време лицето му чегато искало да каже: „ще ви покажа азъ кой е Хаджи Ничо!“ Докторъ Плоча и Михалѣо подмигвале на публиката, единъ съ лѣвото око, а други съ дѣспото, и лицата имъ виражале голѣма радостъ и голѣмо щастие; владиката сѣдѣлъ, мигалъ и съ двѣте очи, сѣкналъ са часъ по часъ и подсмѣрчалъ, като просѣшко дѣте; другата публика сѣдѣла и гледала на киръ Нича съ благоговѣние. Когато сичките дошле и насѣдале, то Хаджи Ничо казалъ:

— Нашето отечество е въ опасно положение и ние трѣба да му помогнеме. Негово сиятелство са събѣщава да ни даде